

Μορφές του Εθελοντισμού

Γράφει η Μάρω Αχιλλέως, Εκπαιδευτικός, Μέλος Διοικούσας Επιτροπής Ε.Σ.Ε. Λεμεσού



Αγαπητοί φίλες και φίλοι,

Παρουσιάζομε σ' αυτό το τεύχος μια εθελόντρια που εδώ και πολλά χρόνια, έχει κάνει βίωμα της την αγάπη προς το συνάνθρωπο, την καλοσύνη, την προσφορά προς οποιονδήποτε τη χρειάζεται.

Απλή, σεμνή, χαμογελαστή με μεγάλη προθυμία αφουγκράζεται και απλώνει το χέρι, δίνει τη βοήθεια της και προσπαθεί ν' απαλύνει τον πόνο εκεί που υπάρχει, να συμπαρασταθεί στις δύσκολες στιγμές που περνούν κάποιοι συνάνθρωποι μας, μικροί ή μεγάλοι, ν' αντιμετωπίζει μαζί τους κάποια προβλήματα που τους απασχολούν και χωρίς να λογαριάζει χρόνο και κόπο να εργάζεται για τη λύση τους. Όλα αυτά τα επιτυγχάνει όπως λέει, με τη βοήθεια του Θεού και όσο ο Θεός της το επιτρέπει.

Ινώ Χατζηπαύλου

Μια πολυδιάστατη, δυναμική παρουσία στο χώρο του εθελοντισμού.

Η **Ινώ Χατζηπαύλου** γεννήθηκε στη Λάρνακα. Αφού απεφοίτησε από το Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακος, σπούδασε ελληνική και αγγλική φιλολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Αφού παντρεύτηκε με τον Αντώνη Χατζηπαύλου κατοίκησε στη Λεμεσό. Απέκτησαν τρία παιδιά. Από τότε άρχισε να εργάζεται σαν διευθύντρια στην οικογενειακή επιχείρηση, την οινόβιομηχανία Χ' Παύλου.

Την Ινώ έτυχε να την γνωρίζω εδώ και αρκετά χρόνια. Την έβλεπα να δραστηριοποιείται μέσα από διάφορα φιλανθρωπικά σωματεία και ιδρύματα. Κάποτε να βρίσκεται σε συνεδρίαση της επιτροπής κάποιου φιλανθρωπικού σωματείου και τελειώνοντας να ξεκινά για κάποια άλλη συνεδρίαση ή δραστηριότητα άλλου σωματείου.

Η συμμετοχή της στις επιτροπές των διαφόρων φιλανθρωπικών σωματείων πάντα ενεργός και η προσφορά της ανεκτίμητη. Σαν γραμματέας στο Σύνδεσμο Κυριών Λεμεσού εδώ και πολλά χρόνια η Ινώ έχει βάλει τη σφραγίδα της σε όλες τις δραστηριότητες του Σωματείου με κύριο έργο τον Παιδικό Σταθμό, όπου φιλοξενούνται παιδιά φτωχών, εργαζομένων μητέρων από το πρωί ως το απόγευμα.

Από τη θέση της σαν Πρόεδρος του Ιδρύματος "Άγιος Στέφανος" η προσφορά της είναι σημαντικότερη. Εξίσου σημαντική η προσφορά της σαν μέλος του Ιδρύματος Θεοτόκος, του Κεντρικού Συμβουλίου του Συνδέσμου Φίλων του Ιδρύματος Χριστού Ιωάννου και Πρόεδρος της Επαρχιακής Επιτροπής καθώς και Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου Αποστόλου Λουκά Λεμεσού.

Σαν μέλος της Διαχειριστικής Επιτροπής του Ιδρύματος Ραδιομαραθώνιος έχει διαθέσει πολύ χρόνο και κόπο αλλά έχει γεμίσει τόσο πολύ η ψυχή της, νιώθει τόση μεγάλη ικανοποίηση και ευχαριστεί το Θεό που τη βοήθησε ν' αντεπεξέλθει στο μεγάλο αυτό έργο και να τα καταφέρει να βοηθήσει τόσα πολλά παιδιά απ' όλη την Κύπρο και ιδιαίτερα από την πόλη και επαρχία Λεμεσού. Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει επικεντρωθεί στη βοήθεια των κωφών και από τη θέση της σαν Πρόεδρος του Ομίλου Φίλων των Κωφών από το 1978 που ιδρύθηκε μέχρι σήμερα, το έργο της είναι ιδιαίτερα αξιόλογο. Με τη βοήθεια των Lions έκτισαν και εξόπλισαν κτίριο και δημιούργησαν μονάδα κωφών, ένα είδος



μικρού σχολείου, όπου προετοιμάζονται τα κωφά παιδιά μέχρι να ενταχθούν στο κανονικό σχολείο. Προσφέρουν ακουστικά σε όσα παιδιά χρειάζονται. Έχουν δημιουργήσει εντευκτήριο για τους ενήλικες κωφούς.

Επίσης έχουν οργανώσει χορευτικό συγκρότημα, το οποίο συμμετέχει σε διάφορες διοργανώσεις, έχει μάλιστα διακριθεί αρκετές φορές. Ο Σύνδεσμος έχει αγοράσει τις στολές του συγκροτήματος αυτού και καλύπτει τα διάφορα έξοδα τους. Επίσης στηρίζει οικονομικά δυσπραγούσες οικογένειες κωφών. Με τη συνεργασία και τη βοήθεια του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Λεμεσού κ.κ. Αθανασίου, που είναι ένθερμος υποστηρικτής

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ - ΚΕΝΤΡΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ
ΑΝΤΩΝΗ & ΙΝΟΣ Δ. ΧΑΤΖΗΠΑΥΛΟΥ



του Συνδέσμου έχει γίνει κατορθωτό να μεταφράζεται το κείμενο της Θεϊκής Λειτουργίας στη νοηματική γλώσσα των κωφών στην εκκλησία του Αγίου Ανδρονίκου κι έτσι μπορούν οι συνάνθρωποι μας αυτοί να

παρακολουθούν τη Θεία Λειτουργία. Πολύ σύντομα κάποιος ιερωμένος θα σπουδάσει τη νοηματική γλώσσα των κωφών για να μπορεί να εξομολογεί τα άτομα αυτά.

Η πραγματοποίηση όλων αυτών με τις άοκνες προσπάθειες της Προέδρου κ. Ινώς Χ' Παύλου. Εκτός από το φιλανθρωπικό έργο η Ινώ υπήρξε ιδρυτικό και πολύ δραστήριο μέλος της Λέσχης Lions Λεμεσού καθώς και μέλος του Συμβουλίου Πανεπιστημίου Κύπρου.

Κλείνω το φτωχικό μου σημείωμα για την ακούραστη εθελόντρια με κάποια θερμά λόγια που έχουν βγει μέσα από την καρδιά της, που αντανακλούν το μεγαλείο της ψυχής της, ελπίζοντας πως θα μπορέσουμε να γνωρίσουμε κάπως καλύτερα την Ινώ Άνθρωπο.

« Πιστεύω πως κανένας άνθρωπος δεν ανήκει στον εαυτό του, ανήκουμε στους άλλους. Γι' αυτό και πρέπει να ασχολούμαστε, να αφιερώνουμε τον περισσότερο χρόνο μας στους άλλους. Η συμπάρασταση προς τους συνανθρώπους μας, βοηθά κυρίως εμάς, να ξεναβρούμε το ανθρωπινό πρόσωπο μας, που οι περισσότεροι δυστυχώς το έχουμε χάσει γιατί θέλουμε τον κόσμο να περιστρέφεται γύρω μας. Κλείνουμε τα μάτια σε όσα συμβαίνουν γύρω μας, δεν βλέπουμε τα χέρια που απλώνονται σ' εμάς, δεν ακούμε τις φωνές της αγωνίας των άλλων. Όμως στη ζωή όλοι έχουμε το μερίδιο μας στη χαρά και στη λύπη, στη δυστυχία και στην ευτυχία, ανεξάρτητα από το Σταυρό που σηκώνει ο καθένας μας. Γιατί ο Κύριος που μας στέλλει τις δοκιμασίες μας οπλίζει και με την ανάλογη δύναμη και το ψυχικό σθένος για να τις αντέχουμε. Μέσα από κάθε δοκιμασία βγαίνουμε τις πιο πολλές φορές ωριμότεροι, σοφότεροι, ανθρωπινότεροι. Οι δοκιμασίες μας διδάσκουν να εκτιμούμε κάθε στιγμή της ζωής, όπως χρειάζεται τη τρικυμία για να εκτιμήσουμε τη γαλήνη, το σκοτάδι για να εκτιμήσουμε το φως, ο πόνος για να νιώσουμε τη χαρά, ο αγώνας για να απολαύσουμε την επιτυχία, το ολοκληρωτικό δόσιμο για την εσωτερική χαρά της αληθινής προσφοράς και τέλος η αγάπη, η ειλικρινής χωρίς όρια αγάπη για να δούμε τον κόσμο στην πραγματική του διάσταση, όπως τον έφτιαξε ο Δημιουργός, πριν εμείς τον καταστρέψουμε, τον κατανήσουμε στη σημερινή του μορφή με τα μισητά και τα πάθη μας.»